

Винахід належить до бурової техніки, застосовується для формування якісного стовбура свердловини і стабілізації низу бурильної колони в процесі буріння.

Найбільш близькою до винаходу є конструкція контактних елементів, робоча поверхня яких обмежена по ширині центральним кутом і виконана радіусом, більшим радіуса долота, та армована (див. Технічні умови ТУ 41УССР 13-86).

Недоліком цієї конструкції є те, що крайні повздовжні грані, виконані радіусом, більшим радіуса долота, не сприяють ущільненню глинистої кірки на стінці свердловини, а значна маса ексцентричної накладки в процесі буріння створює нерівномірну інерційну силу, яка негативно впливає на різьбові з'єднання елементів компоновки низу бурильної колони.

Крім того, конструкція не забезпечує розмивання нагромадженої породи на контактних елементах.

В основу винаходу поставлено задачу удосконалити конструкцію контактного елемента шляхом зміни конфігурації ексцентричної накладки, яка забезпечить ущільнення глинистої кірки на стінці свердловини, зменшить її масу і забезпечить розмивання нагромадженої породи на контактних елементах.

Поставлена задача досягається тим, що робоча поверхня, обмежена по ширині центральним кутом α , виконана радіусом R_2 , рівним радіусу долота, центр якого зміщений відносно осі корпусу контактного елемента на віддаль e .

Решта симетрично розташованої поверхні, обмеженої центральним кутом β , виконана симетрично змінним радіусом від R до R_1 , який визначений з нерівності:

$R < R_2 < R_1$ де:

R - радіус, який обмежує поверхню накладки контактного елемента;

R_1 - радіус долота;

R_2 - радіус центрального кута, який обмежує робочу поверхню контактного елемента.

На фіг.1 і фіг.3 показано запропонований контактний елемент ексцентричний, на фіг.2 - розріз А-А на фіг.1.

Контактний елемент ексцентричний складається з корпусу 1, кінці якого мають приєднуючі різі 4 і 6, і накладку 2, робоча поверхня якої обмежена по ширині центральним кутом α , виконана радіусом R_2 , рівним радіусу долота, центр якого зміщений відносно осі корпусу контактного елемента на віддаль e та армована вставками 3, стійкими проти зношування, і твердим сплавом 5.

Решта симетрично розташованої поверхні, обмеженої центральним кутом β , виконана симетрично змінним радіусом від R до R_1 , який визначений з нерівності:

$R < R_2 < R_1$

Де:

R - радіус, який обмежує поверхню накладки контактного елемента;

R_2 - радіус долота;

R_1 - радіус центрального кута, який обмежує робочу поверхню контактного елемента.

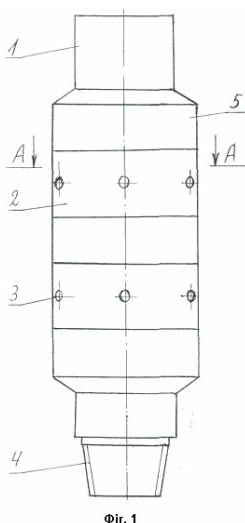
На внутрішній поверхні накладки виконані циркуляційні канавки 7.

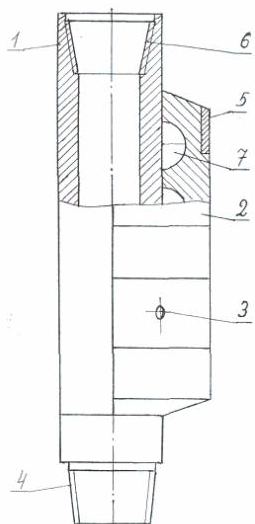
В процесі буріння частина поверхні накладки обмежена центральним кутом β поздовжня грань якої виконана радіусом R , меншим радіуса долота R_2 сприяє утворенню глинистої кірки і її ущільненню.

Наявність циркуляційних канавок 7 дає можливість значно зменшити масу накладки, за рахунок чого зменшується нерівномірна інерційна сила, яка виникає в процесі буріння, що збільшує ресурси роботи різі елементів компоновки низу бурильної колони.

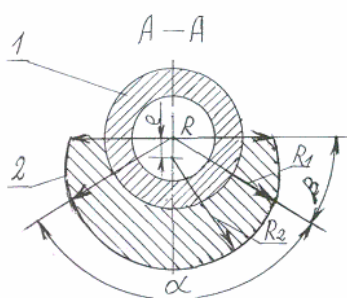
Крім цього наявність циркуляційних канавок 7 забезпечує розмивання нагромадженої породи на контактних елементах.

Техніко-економічна ефективність заключається в збільшенні ресурсу роботи контактного елемента, обумовленого зменшенням нерівномірної інерційної сили і покращенні умов формування якісного стовбура свердловини.

Фиг. 2

Фиг. 3